

РЕШЕНИЕ

№ 178

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 04 март 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на пети февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Иванова к.н.а.х.д №23 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на *****), седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. Брегалница №6, представляван от Б. С. П. – председател, седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. ***** № *, срещу решение №897 от 13.11.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №770 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление № 23-2307151 от 20.03.2013 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, като за констатираното нарушение - по чл. 415, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, определеното да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лв. е намалено на 1 500 лв.

В касационната жалба се твърди, че със съдебното решение неправилно е приложен материалния закон, като е отказано да бъде приложен привилегирвания състав на чл. 415в от КТ. Касаторът моли решението на районния съд да бъде отменено, като вместо него се постанови друго, с което да наказателното постановление бъде изменено, като бъде наложено наказание за маловажно нарушение на КТ.

Ответникът по касационната жалба – Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, редовно призован не изпраща представител и не изразява стаовище по оспорването.

Окръжна прокуратура - Перник, предлага решението на първоинстанционния съд да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник, след преценка на представените и събрани във връзка със спора доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че в хода на извършвана от инспектори на Д „ИТ“ – СО проверка по спазване на трудовото законодателство по отношение на „РКС“, гр. Перник е

установено, че кооперацията, като работодател, не е изпълнила дадено задължително предписание на контролен орган, дадено с Протокол №665/25.06.2012 г., а именно: в срок до 30.07.2012 г. да изплати уговореното трудово възнаграждение за извършената работа на лицето А. Д. А. на длъжност „управител“, за положения труд през периода месец май 2011 г. – месец декември 2011 г., съгласно изискванията на чл. 128 от КТ. За така установеното, със съставяне на акт за нарушение срещу „***“, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд установил от правна страна, че производството по налагане на административно наказание е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, с които правото на защита на посоченото за нарушител лице да е било съществено ограничено.

Разгледал съществото на спора решаващият състав на първата съдебна инстанция е постановил, че правилно и законосъобразно, съответно на установеното по фактите, е ангажирана административнонаказателна отговорност на посоченото лице и за процесното нарушение.

Изследвайки въпроса за вида и размера на определеното да бъде наложено административно наказание районният съдия е приел същото за съобразено с вида, предвиден за извършеното нарушение, но несправедливо определено в размер над предвидения минимум, поради което е изменил наказателното постановление, като мотивирано е редуцирал същия в стойност на минимума по относимата санкционна правна норма.

Решението е правилно. Изводите на първата съдебна инстанция по съществото на спора относно съставомерност на нарушението и неговото авторство, както и за липсата на предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ за правилни.

Не се приема за основателно оплакването на касатора за неправилно приложен материален закон. Правилно РС е приел, че не са налице предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ.

За да е приложима нормата на чл. 415в от КТ и дадено нарушение да може да се квалифицира като маловажно по смисъла на посочения законов текст, е необходимо кумулативно да са налице две предпоставки: нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и от същото да не са произтекли вредни последици за работници и служители. В настоящия случай не е реализирано нито едно от посочените две условия. Напълно се споделят доводите на районния съдия относно характера и тежестта на последиците от процесното нарушение и тяхната вредоносност по отношение на ошетенения работник, неполучил трудовото си възнаграждение за няколко месеца. Освен това по делото не са налице доказателства и за отстраняване на нарушението веднага след неговото установяване. Наличието на образувани изпълнителни производства срещу „***“ – Перник по повод издадени изпълнителни листове в полза на А.И. А., като взискател, във връзка с дължими от кооперацията суми за обезщетение за неизползван годишен отпуск и неплатено трудово възнаграждение, освен че са доказателство за липса на плащане на трудовото възнаграждение не установяват нито една от предпоставките на чл.415 в от КТ. Районният съд, като е отчетел тежестта на нарушението и другите смекчаващи отговорността обстоятелства, отново при правилно приложение на материалния закон е определил минимален размер на административното наказание.

Други основания за касиране на решението на районния съд в жалбата не се съдържат, поради което настоящият състав и не извършва проверка за наличието им, извън рамките на служебно дължащата се такава за валидност, допустимост и правилно приложение на материалния закон.

Предвид горните изводи обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание ч. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК,
Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №897 от 13.11.2013 г. на Районен съд – Перник,
постановено по н.а.х.д.№770 по описа на съда за 2013 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/

/п/